Ч. 146 (14.044). Львів, середа 5. червня 1935. Poсztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, I/. пов.
Конто почт. щадн. 504·060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Виклад про українську справу в Палаті Послів у Льондоні.

Дня 29. травня ц. р. відбувся в Палаті Послів у Льондоні дуже цікавий виклад про українську справу, влаштований заходом послів вис. дост. *Дж. В. Гіллса* (консерв.), який теж був предсідником сходин, п. *Джофрея Мендера* (ліберал.) і вис. дост. полк. *Джосая Веджвуда*, членів Англьо-Українського Комітету.

Виклад на тему „Українська справа і її велике значіння для Великої Британії" виголосив п. *Лянсельот Льотон*, знаний економіст та письменник, автор книжки „Економічна історія Совітської Росії" й ін.

П. Льотон у незвичайно річевий спосіб представив присутнім вагу української справи, від якої у великій мірі залежить мир цілої Европи. Велика Британія бажає незалежности України; існування України є також в інтересі світового мира. Далі переповів коротко історію України, підчеркуючи, що історія України не починається від світової війни, але сягає до грецьких часів перед Христом. Докладніше переповів історію змагань українського народу до незалежности, про його важке положення під Совітами, згадав теж про положення українців у Польщі, Румунії та Чехословаччині.

Після викладу вив'язалася широка і прихильна нашій справі дискусія, в якій брали участь присутні посли та інші гості. *Льорд Денбі* (той, що брав участь у великій дебаті про голод на Україні в Палаті Льордів дня 25. липня мин. року), який був присутній разом з дружиною ґрафинею Денбі, жалував, що такий річевий та корисний виклад був виголошений тільки перед запрошеними гістьми, а не перед ширшою публикою, яка повинна б далеко більше знати про українські справи. Дуже влучні спостереження подав проф. Сітон-Вотсон, знавець центрально- та східно-европейських справ. Він висказав між іншим думку, що лекція п. Льотона заслуговує на те, щоб її видати друком, бо в англійській мові є дуже мало літератури про українську справу.

Між численними гістьми і послами, що брали участь у дискусії, були: *ґенерал Кліфтон Бравн*, *сер Віліям Дейвісон* та інші. Присутні були також посол княгиня Атоль, льорд Далкітс і ін.

(УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

„Україна і большевизм".

Під цим загловком подав льонд. денник „Таймс" з дня 31. м. м. новинку про виклад на українські теми, який відбувся дня 29. травня ц. р. в Палаті Послів. Новинка звучить: „В середу відбулися в Палаті Послів сходини недавно заснованого Англьо-Українського Комітету. Цей комітет засновано в ціли слідкування за українськими справами і щоб у потребі робити такі заходи, які будуть потрібні. П. Лянсельот Льотон (який мав виклад) сказав, що більша частина українських земель находиться під Совітами, частина в Польщі, а мала частина в Чехословаччині. Українці прямують до того, щоб створити свою незалежну державу. Колиб вони осягнули свою ціль, то сталиб у тій частині світа сильним забороном проти большевизму, бо їх зробили большевиками проти їхньої волі".

Повідомлення про виклад у Палаті Послів подали й інші часописи.

(УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

ЯВОРІВЩИНА ГОЛОДУЄ!

ПОКЛИК ФІЛІЇ „СОЮЗУ УКРАЇНОК" У ЛЬВОВІ.

Все ще приходять вістки з Яворівщини, що голод там не минув. Цілі села того повіту не мають ані відповідної кількости харчів, ні одягу. Понад дві тисячі дітей, ця найбільша надія нашого народу, нидіють буквально в голоді й холоді. Зокрема ми, українське жіноцтво, не звернули ще достаточної уваги для фатальних умовин, в яких прийшлося жити соткам українських родин у голодуючих місцевостях. Щоб підкріпити акцію допомоги, Союз Українок рішив звернутися цим шляхом до нашого свідомого жіноцтва із закликом: Кому матеріяльні умовини не позволяють спішити з грошевими жертвами, хай обмежиться хоча до надіслання нашим голодним сестрам і їхнім дітям виношеного старого одягу, білля, черевиків то-що.

Хай не буде між нами ні одної жінки, для якої цей зазив був би пустим звуком!

Жертви просимо надсилати на адресу: Філія „Союзу Українок" у Львові, Сикстуська 44, партер, між годиною 10—13 рано.

Ще про Степана з „Последніх Новостей".

Степан із „Последніх Новостей" удостоївся в нас уже двічі пильної уваги. Сталося це тому, щоби всіх наших земляків перестерегти перед тим небезпечним провокатором і проходимцем. Степан це криптонім п. Кароля Шиманського, що подавав себе вже в ріжних часах і обставинах то за українця, то за поляка, то за москаля.

Для викінчення й заокруглення сильветки цього небезпечного авантюриста і провокатора ми подаємо нині додатково ще деякі причинки до його біографії. Отже Кароль Шиманський (Степан у „Посл. Новостях") уродився в східньо-галицькому селі Постолівці, копичинецького (давніше гусятинського) повіту. Він римо-католик. „Вироком окружного суду в Тернополі з 6. червня 1931. р. сиґн. акт. II. K. 462/31 був засуджений за шпигунство на три роки тюрми. Від того вироку відкликався до Апеляційного Суду у Львові, який вироком із дня 27. лютого 1932. сиґн. акт. KA 748/31 вирок тернопільського суду щодо вини затвердив. Натомісць знизив йому вимір кари з 3-ох на *два і пів* року тюрми.

Перед зміною британського кабінету.

ЛЬОНДОН, 4. 6. ПАТ. Реконструкція британського кабінету в найближчу пятницю 7. червня є, як загально думають, певною річчю. „Таймс", який дотепер здержувався подати ту вістку, нині твердить, що правдоподібно в пятницю Мекдональд вручить королеві свою димісію і зараз опісля попросить Болдуїна заняти становище премієра. Загально здогадуються, що Болдуїн у найближчих днях предложить королеві листу членів нового уряду. Є поголоски, що приймають чимраз конкретнішу форму, що міністром закордонних справ стане дотеперішній міністр для справ Індії сер Самуель Гор. Говорять теж, що Болдуїн матиме два уряди: уряд премієра і мін. закорд. справ, залишаючи більшість справ мін. Іденові, що затримав би дотеперішнє своє становище.

Комуністичний заговір у Болгарії.

СОФІЯ, 4. 6. ПАТ. Поліція арештувала у Пловдіві (Філіпполі) 40 осіб, обвинувачених в участі у комуністичній змові. В арештованих найшли склади комуністичних летючок

Для Совітів небезпечні — піонери большевизму!

Львів, 4. червня 1935.

Майже незамітно майнула крізь пресу звістка, що у Москві розвязалась (нібн сама себе, як звичайно все у Совітах діється „добровільно".) організація з цікавою назвою: „Товариство старих большевиків". Цікава назва і цікавий характер організації, — та найцікавіше те, що саме ту організацію постигла нині доля „самоліквідації".

„Товариство старих большевиків" гуртувало справжню російську комуністичну еліту, справжню аристократію московського большевизму. Засноване у 1922 році мало у своєму статуті клявзулю, що можуть належати до нього лише особи з 18-літнім партійним стажем, себто ті, які творили фактично окрему радикальну соціялістичну групу від розколу на міжнародньому соціялістичному конгресі у Брюселі в 1903 році. Формальною притокою до розвязання тієї організації стала саме та точка статуту. Але московський кореспондент „Газети Польскої" Отмар (зрештою один з найбільш „льояльних" тамошніх кореспондентів, який нераз уже ставав у своїх дописах просто адвокатом совітського режиму і був навіть з цього приводу дезавуований у власній ґазеті) слушно зауважує, що офіціяльний арґумент, наче організація грозить перетворитись у партію в партії, бо на підставі статуту треба би внедовзі прийняти до неї кількадесять тисяч нових членів, що той арґумент зовсім нестійний і справи не вичерпує: бо можна би чейже просто змінити ту точку статуту, означуючи рік, від якого треба рахувати партійний стаж членів організації. Той сам п. Отмар твердить, що „Товариство старих большевиків" стало неприємне через цілу будову статуту, опертого на принципі внутрішньої демократії. „Каміне́м предкновенія" — впевняє п. Отмар — став зокрема той зворот статуту, в якому говориться, що одною з цілей Товариства є „впливати на широкі маси молодших товаришів (робітників, студіюючої молоді, „комсомольців" і т. п.) в дусі старих товариських традицій": саме ці традиції йдуть в розріз із новою тактикою нинішньої володіючої совітської верхівки, яка протеґує тип „безпартійного совітського патріота"...

П. Отмар завжди дуже (іноколи занадто) обережно виминає точки над „і". У даному випадку з делікатности промовчує він висновок, який кидається сам у вічі: коли до організації „старих большевиків" належить і Сталін і Молотов і Каганович поруч із Крупською (вдовою Леніна), Ярославським, Невським і Стасовою, і коли не вважаючи на той склад організації вона стає для уряду невигідною і небезпечною, то видно поміж „старими большевиками" настала така яскрава ріжниця поглядів, що ті, які мають у своїх руках адміністраційний апарат, воліють заздалегідь позбавити своїх опонентів всяких організаційних підстав для якоїнебудь діяльности. Іншими словами — ані усунення Троцького від влади, ані всі дальші „чистки" включно до висилки на заслання Зінов'єва і Каменева, не усунули найбільш загрозливого явища внутрішнього російсько-комуністичного: вічних гострих суперечок внутрі самої комуністичної еліти.

Вбивство Кірова доказало, що спосіб, в який хто „впливає на маси", грає велику ролю, бо наслідки того впливу можуть бути аж надто кон-

кретні. Цитований вище Отмар, який безумовно чимало речей із совітського життя знає (поміж тими справами, яких не знає, є — на жаль — відносини на Сов. України), згадує мимоходом, що колиб „старі большевики" хотіли продовжувати свою екзистенцію у новій організації конспіративного характеру, то вони не мали би за собою широких мас громадянства, — щонайвище „може" мали би кількадесять тисяч ліво-настроєної „студентерії". Прорeчисті натяки: 1) що поміж колишніми піонірами з 1903 року дійшло вже до такого розходження, що не виключена є конспірація одних проти других (конспірація групи Троцького туди не зарахована) і 2) що кріваві репресії проти „ленінградського" та „московського центру" не зліквідували ворожих режімові настроїв серед комуністичної студентської молоді. Таким робом маємо парадоксальну ситуацію: з одного боку проти нинішнього совітського уряду маємо великий гурт комуністичної еліти, маємо справжню стару гвардію російського комунізму, співтворців большевицької революції та найстарших боєвиків, — з другого боку ворожо насторожена стоїть еліта комуністичної молоді, студенти високих шкіл, які не знають іншого життя, як у комуністичному режімі, та були змалку виховувані у комуністичній ідеольогії. Поруч із ними маємо десятки міліонів громадян, які ненавидять режім та його первісних творців (нинішніх опозиціонерів) і сучасних виконавців. А понад усіми стоїть гурток людей, який має у своїх руках державну адміністрацію, ГПУ, армію і державну скарбницю, та тримає увесь край, міліони громадян і власних партійців у терорі, послугуючись терором, як єдино певним і єдино тривким засобом влади.

Очевидно, що опозиція опозиції не рівна. Про характер опозиції групи Камєнєва-Зіновєва, згаданих „центрів" у Ленінграді й Москві та студентської молоді, зпоміж якої вийшли вбивники Кірова, ми писали при нагоді тодішніх подій. Це течія безкомпромісовців, вірних „духові старих товариських традицій", традицій боротьби за світову комуністичну революцію, боротьби проти гнилого капіталістичного заходу і всіх його буржуазних установ. Ми вказували свого часу, що психольогічним джерелом опозиційних настроїв комуністичної молоді є заведені надії на рай, який мав прийти після переведення пятирічки, — є зневіра у правдомовність офіціяльних головачів партії і влади та у правильність їхньої практичної політики. Вистрілюючи масово людей, зовсім невинних і до ленінградського вбивства непричасних, сов. уряд неначе прийняв становище тієї лівої опозиції про корисність методи воюючого комунізму, — але одночасно він шукає вентилю для опозиційних настроїв у зміні совітської конституції (безпосередні вибори до рад і т. п.), у частинному і скромному повороті до НЕП-у (скасування хлібних карток, дозвіл на продаж хлібних надвишок і т. п.) та у „ставці на безпартійного совітського патріота".

Річ ясна, що таке лявірування виявляє вічні зигзаки і навіть парадоксальні суперечности. Таким парадоксом є позбавлення вентилю для опозиційних настроїв — найстаршої большевицької еліти. Цей вентиль видно став уже сам собою аж такий небезпечний, що краще було його закрити. Нічого й казати, що ніяке закриття вентилю не зупинило процесу невдоволення та не зліквідувало опозиції. Чи зліквідує ту опозицію ставка на „безпартійного сов. патріота" — грубо сумніваємося. Цей внутрішній останній совітський експеримент тісно звязаний з експериментом зовнішнім — перефарбовуванням себе на оборонця версайщини, Л. Націй, ненарушности европейського статус кво та французького капіталізму й мілітаризму. Одно і друге накинула Совітам гірка конечність, накинув страх за фізичну екзистенцію совітської держави і її режіму. Очевидно, що ані держава ані тим більше ідея не може спіратися на нісенітних парадоксах і не може довго жити виключно завдяки багнетам спеціяльних військово-поліційних карних частин. У таких обставинах засіб рятування своєї екзистенції є черговим актом дискредитації, яка ту екзистенцію підриває. Розвязання „Товариства старих большевиків" є новим доказом слабости совітського режіму, є одним із таких чергових актів його дискредитації.

З української преси.

ПО ВИБОРАХ НА ЗАКАРПАТТІ.

У передовій статті під наголовком „Наш підрахунок" зводить ужгородське „**Українське Слово**" підсумки недавно переведених виборів на Підкарпатській Руси. У статті читаємо:

Вибори скінчені, для нас, українців, вони не принесли перемоги. Отже поставмо питання, які причини цього. Знайшовши причину, шукаймо ліку.

1. **Назви партій.** Українські кандидати були на лістах ч. 2 (соц.-дем.), ч. 5. (христ.-нар.) і до краєвого виділу крім 2. і 5. — ч. 20 (укр. аграри). Соц.-дем. партія мала назву: „Чеськословенска соц.-дем. партія робітнича", а не мала підзаголовку, що це партія Підкарпатської Руси. Крім цього ця партія заключила союз із сіоністами, які видрукували свої відозви по жидівськи. Протиагітація мала по селах легку працю: показати жидівські відозви й чеський наголовок лісти ч. 2. — Ліста ч. 5. мала назву: „Чсл. партія людова", без додатку, що це християнсько-народня партія П. Р. — Опозиційна партія, ліста ч. 7, мала ясну назву: Автономний Блок, ліста ч. 16 мала теж піднаг.: „Русская Национально-Автономная Партія" і „Руская Народная Партія". — Декому це може видаватися дрібним, але це важна річ, чи якась партія має вже в своїй назві свою ідею, чи загалом не має навіть своєї назви, яка відмічувалаб хочби її місцевий характер.

2. **Організація.** Ми вже відмічували брак організації, особливо християнсько-народньої партії. Ця партія не мала наладнаного партійного й агітаційного апарату. Річей знаних не будемо повторяти.

3. **Наша інтелігенція.** Яку ролю відіграла вона в часі виборів? Зачнемо від молоді. Наша молодь у виборах участи не брала, не помагала, як кацапська, яка вся знайшлася на терені виборів. Що більше! Частина нашої молоді, що шумно називається націоналістичною — відіграла сумну ролю. В „Українськім Слові" підносили ми нераз питання самостійної української партії, доходячи до висновку, що покищо ми до того не підготовані. Молоді націоналістичні політики нас лаяли в „Пробоєм" і не зважаючи на наші осторогн, щоб не компромітувати української справи, дехто з них став творити самостійну українську партію. Скликано „Народнє Обєднання", широко заповіджено конгрес і скликано його в — Бичкові, де „Народнє Обєднання" — обмежено на селянську українську партію з бувшим комуністичним сенатором як головою. А все скінчилося тим, що заступник голови, д-р Юськів, на свою руку став торгувати партією, ще й не зорганізувавши її. Аранжери аж тепер побачили, що виїхали в сліпу вулицю і деякі з них стали проголошувати: „Ми при виборах кидаємо білі картки, бо не маємо на кого голосувати!" — І самі, спричинивши багато смороду, позатикали собі носи й сіли в льожах дивитися, що то буде...

Наше учительство. На конгресах бачили ми около 1300 учителів — у виборчій агітації брало найбільше 150 участь. Деж решта?! Решта спосібна до гучних громов, решта вміє проголошувати патріотично-революційні резолюції, але не спосібна до реальної праці, нічого не читає, не знає, що в світі діється. Отже не диво, що в село прийде агітатор комуністичної партії, роздає ліси, маєтки, обіцює рай, такий самий, як в Україні, а учитель стоїть оезборонний — не знає, що сказати, і село переходить над ним до порядку.

Наше духовенство. Більша його частина індолентна, політично теж невироблена, вона виявила при цих виборах свою повну безсильність і повний брак впливу на село. Ця більша частина ще й нині культурою і мовою народові чужа. Старим треба дати вмерти, а молоді? Приїздить у село суспендований священик д-р Фенцик, агітує проти унії, обіцяє збудувати в селі православну фару і церкву. Молодий униятський священик у тому селі певно виступив проти Фенцика? Ні, він серед народу за Фенциком агітує... Деякі беруть відозви християнської партії, кажуть себе іменувати мужами довіря і кандидують в інших партіях та голосують на іншу партію — не християнську.

Гроші. При вислідї виборів треба взяти під увагу й фінансову сторону. Д-р Годач, секретар чесько-німецького промислового союзу, заявив, що партія д-ра Крамаржа і союзників видала 12 міліонів і вибрала 17 послів, отже пересічно на вибір одного посла пішло 706 тисяч чк. Кілько грошей видали інші партії?!

Яку моральну силу поставимо ми проти чужого, ворожого капіталу, що розкладає наш народній організм, ширить деморалізацію, пиянство, купує голоси? Грошей у нас нема, за це тим більше мусимо працювати, тим сильніші характери мусять бути в нас і тим більша свідомість, тим кріпша воля, щоб завтра перемогти на цілій лінії. Це в наших силах і це мусимо осягнути!

*

В замітці п. н. „Український напрям переміг" ужгородський соц.-дем. „**Вперед**" пише таке:

Підкарпатські русотяпи чомусь почали доказувати, що український напрям на Підкарпатті в цих виборах потерпів поразку. Яка підстава такі вигадки ширити, про це знає тільки патріотична русотяпська голова з „Р. Народн. Голосу", де в ч. 116. про це пише: „Українські списки зібрали 31.145 голосів".

Панові, що написав таку нісенітницю, радимо взяти олівець до рук і коли він знає додавання, то хай додасть кількість голосів, які здобули партії, що стоять за український напрям.

Це партії отсі: соц.-демократична, комуністична, народно-християнська й частина аграрів.

Соц. дем. дістали	29.749	голосів
Комуністи дістали	78.994	„
Христ. нар. дістали	7.321	„
Укр. агр. дістали	12.000	„
Разом	128.064	голосів

В комуністичній і соц.-демократичній партії є членами й інші народності, але це справи не зміняє, бо й ті боронять культурно-національні позиції своїх партій, борються за здійснення своїх програм.

Отже український напрям кількісно росте. Іншу біду переживає тепер українська людність — це розбиття. Наші люди розлізлися по ріжних партіях і забрили навіть до тих, які нам безперестанно шкодять та руйнують нас. Національна свідомість почала пробиватися в гущавину населення, але воно політично та культурно ще відстале і дає собою крутити всяким загроданцям.

Новий чеський кабінет Маліпетра.

ПРАГА, 4. 6. ПАТ. Згідно з приватними інформаціями президент республики одобрив лісту нового кабінету, яку предложив йому премієр Маліпетр. Номінація відбулась би завтра і завтра уряд зложив би присягу. Здогадуються, що до кабінету ввійдуть: премієр — Маліпетр (аґр. партія), Бенеш (нац.-соц.) — закорд. справи; національна оборона — Махнік (аґр. пар.); внутрішні справи — Черни (аґр. пар.); справедливість — Шрамек (чеський католик); уніфікація — Дерер (соц.-дем.) освіта — Крчмар (урядовець); торговля — Найман (провідник партії промисловців, що досі був в опозиції); хліборобство — Годжа (аґр. пар.); публичні роботи — Досталек (чеський католик); почта — Франке (чеськ. нац.-соц.); залізниці Бехине (чеськ. соц.-дем.); скарб — Трапль (урядовець); здоровля — Чех (нім. соц.-дем.); суспільна опіка — Нечас (чеськ. соц.-дем.); міністер без теки — Спіна (нім. аґр.).

З дотеперішніх міністрів відходять з кабінету Майснер (чеський соц.-дем.) і Брадач (аґр. парт.), який має зайняти становище предсідника палати.

Чи Найра обовязуватиме й надалі?

ЛЬОНДОН, 4. 6. ПАТ. З Вашинґтону повідомляють, що през. Рузвельт дуже енерґійно підіймається оборони Найри. Нині скликали у цій справі спеціяльне засідання кабінету. Пополудні Рузвельт відбуде в Білім Домі конференцію з деякими членами уряду та з кількома провідниками кабінету. На конференцію запрошені ген. прокуратор Кумінґс, міністер праці пані Перкінс, мін. скарбу Морґентав та сенатори Робінсон, Гарісон і Ваґнер.

Уступаючий президент Найри Річберг заявив, що през. Рузвельт припоручив йому не виповідати праці персоналові організації на 16 червня, коли то скінчиться законний речинець теперішньої Найри.

Розвиток і праця „Карпатії“.

Огляд діяльности за минулий рік із приводу відбутих Загальних Зборів „Карпатії“.

Як уже було згадано в 143 числі „Діла“, дня 31. травня ц. р. відбулися сімнацяті з черги Звичайні Загальні Збори „Карпатії“ Товариства взаімних обезпечень на життя у Львові.

На основі звіту з діяльности і рахункових замкнень за рік 1934, предложених до затвердження Загальним Зборам слід з приємністю ствердити дальший гарний розвиток цієї нашої економічної установи. Цей розвиток унагляднюється як у зрості числа обезпечень, так і в поважному зрості капіталів Товариства. Зокрема завважується поважний зріст обезпеченевого фонду.

В році 1934 здобула „Карпатія“ 569 нових безпосередніх обезпечень на суму зол. 1.558.105. Відкинено 249 внесків на обезпечення на суму зол. 720.495. Посередніх обезпечень прибуло у звітовому році 28 на суму зол. 62.555. У тому самому часі убуло обезпечень із власної аквізиції внаслідок смерти, упливу речинця, відкупу, уневажнення, неплачення, знижки курсу валют тощо 246 на суму зол. 969.010. З принятих до ресекурації було 38 обезпечень з обезпеченим капіталом зол. 108.920.

По узгляднені всіх цих змін мала „Карпатія“ з днем 31. грудня 1934 р. 1933 обезпечення з обезпеченевим капіталом зол. 6,112.945, у чому 250 посередніх обезпечень на суму зол. 419.812.

Пересічний обезпеченевий капітал одного безпосереднього обезпечення виносив зол. 3.383, а посереднього обезпечення зол. 1.638. Між обезпеченими дають: священики 37.14 прц., народні учителі 16.68 прц., приватні урядовці 12.72 прц., середньо-шкільні учителі 4.80 прц., лікарі 3.92 прц., купці й промисловці 3.33 прц., ремісники 3.21 прц., рільники 3.21 прц., державні урядовці 2.80 прц., адвокати 2.50 прц., інжинієри 2.50 прц., державні емерити 1.96 прц., інші 5.23 прц.

Вік обезпечених вагається між 21—71 літ. Найбільший відсоток обезпечених було у віці між 41—45 до 20.7 проц. усіх обезпечених. Обезпечені находяться у всіх повітах Галичини, а також у тешинській частині шлеського воєвідства. На північно-західних землях „Карпатія“ не працює, бо мимо всіх заходів досі не одержала ще дозволу на поширення діяльности на ці землі. З посередніх обезпечень, то є відданих „Карпатії“ до реасекурації, було з Австрії 94, Німеччини 41, ЧСР 36, Румунії 27, Угорщини 10, Швеції 4, Англії 3, Еспанії 3, Америки 3, Італії 2, Туреччини 1, Єгипту 1, Югославії 1, Франції 1, Швайцарії 1, інших країв 24.

Премій зібрано у звітовому році зол. 240.490.16. Смертних випадків було у звітовому році 14 на загальну суму зол. 52.800 і два доживоття на суму зол. 1.892. Дійсна смертність була нижча ніж сподівана, а саме сподіваних було 19 випадків смерти на суму зол. 60.185. Померло 5 священиків, 2 учителів середніх шкіл, 2 учителів народніх шкіл, 2 суддів, 1 адвокат, 1 нотар, 1 емер. поштовий урядовець. Вік померших вагався між 39 і 70 літ. Причиною смерти були в 5 випадках недуги легенів, в 4 недуга серця, в 2 — рак, у 2 — скрут кишок і в 1 — параліж мізку.

Відкупів виплачено на зол. 14.136.99. Кошти аквізиції винесли зол. 63.868.21, а кошти завідування зол. 57.040.21.

Власні фонди Товариства, що складаються з основного капіталу, запасного капіталу, спеціяльного резервового капіталу, фонду на ріжницю курсу валют і вартісних паперів та резерви на сумнівні належности, зросли у звітовому році на зол. 21.117.25 і виносять зол. 242.880.87. Резерва премій зросла на зол. 62.506.81 і виносить зол. 440.151.68. Вальоризаційний фонд зріс на зол. 7.500 і виносить зол. 21.873.25. Фонд на амортизацію вартости нерухомости виносить зол. 10.365.29. Всі фонди й технічні резерви з днем 31. грудня 1934 р. виносили зол. 723.609.74, а в р. 1933 зол. 631.731.99, себто зросли в звітовому році на зол. 91.877.75. Всі фонди мають повне законом приписане покриття, зокрема обезпеченевий фонд обчислений згідно з вимогами розп. През. РП. з дня 26. січня 1928 р. про контролю обезпечень, що виносить зол. 463.679.32, є покритий у нинішньому дні приписаними вартостями до зол. 472.831.99, себто покриття є на зол. 9.152.66 вище ніж вимагають правні приписи. Звітовий рік замкнуло Товариство білянсовою надвишкою зол. 9.789.28, з котрої Загальні Збори приділили згідно з внеском Надзірної Ради до запасного капіталу 80 прц., то є зол. 7.831.42, до спеціяльного резервового капіталу 10 прц., то є зол. 978.93 та до фонду на ріжницю курсу валют і вартісних паперів 10 прц., то є зол. 978.93. Повище зясовані вислідн праці „Карпатії“ за 1934 рік є наглядним доказом, що ця наша установа мимо важких часів щораз краще розвивається, і стає поважним чинником у нашому господарському житті. Зріст числа обезпечень та обезпеченого капіталу засвідчує рівночасно, що вкінці й серед української суспільности відчувається потреба й конечність життєвих обезпечень, що у всіх культурних народів грають передову ролю в індивідуальному й народньому господарстві.

Треба лише побажати, щоби всі ті, що мають змогу обезпечитися, обезпечалися виключно лише у свому Товаристві „Карпатія“ і таким чином причинилися до розвитку цієї важливої установи. На жаль ще й тепер багато українців дається втягати чужим агентам до обезпечення в чужих товариствах, хоч ці товариства не дають і не можуть дати ніяких інших умовин обезпечення, ані більшого забезпечення як дає „Карпатія“ — бож обезпеченеві закони й приписи є однакові для всіх товариств. Так само й оплати від обезпечень у Карпатії, не є вищі ніж в інших товариствах, бо тарифи „Карпатії“ затверджені в минулому році Державним Урядом Контролі Обезпечень є так зв. „мінімальні“.

Другою причиною, що гальмує розвиток „Карпатії“ це обмеження терену діяльности Товариства до території львівського, станиславівського, тернопільського, краківського і частини шлеського воєвідства. Не зважаючи на старання „Карпатія“ не одержала ще дозволу на поширення своєї діяльности на північно-західні землі або на цілу державу.

Праця „Карпатії“, як підчеркувала у звіті її Управа, є працею екстенсивною, а не інтенсивною з причини браку достаточного числа відповідних агентів. Факт, що в часі загального безробіття не можна знайти відповідних людей до праці, не дуже добре свідчить про нас самих. Тисячі молодих людей чекає на „посади“, а не може чи не хоче взятися до реальної праці, що безумовно дала би їм змогу влаштувати життя. Це свідчить про непідготованість нашої молоді до практичних занять, про їх неспосібність до твердої життєвої боротьби.

Аквізиція життєвих обезпечень дає у чужих народів тисячам людей не лише заробіток на життя, але й заможність, а в нас люди бояться посвятитись цьому купецькому званню. Воно вправді вимагає високої інтелігенції і культури, багато енергії і завзяття та й вкінці по найновішим законам і відповідної освіти (найменше 6 кляс середньої школи), але дає велике поле до розвитку власної підприємчивости й можливих заробітків.

В. ЗАЛОЗЕЦЬКИЙ

Мистецтво
і світогляд.

Дискусія, яка ведеться ось на сторінках „Діла“ про це „Чи письменник має мати світогляд“ має ширше значіння і тому питання, які насуваються у звязку з тим, повинні найти всебічне освітлення. І хоч автор цих рядків не брав участи в самій дискусії — то спонуканий цікавістю й актуальністю теми, яка йому по духу і фаху дуже близька, хотів би і зі свого боку, оминаючи всякої полеміки, висвітлити питання, які мають першорядне і то не тільки академічне значіння.

Ліберальна доба, якої крізу ми власне переживаємо проявилася в тім, що окцидентальна культура на наших очах клониться через цілковитий заник творчих та провідних ідей до цілковитого упадку. Не довго треба ще чекати, щоби зовсім стехнізований, замериканізований і зметалізований окцидент перемінився в безформну, бездушну масу, порушувану ще тільки якимись найбільш примітивними гаслами, штучно, масовою пропаґандою викликуваних, чисто біольоґічних потреб. До цього довів цілковитий хаос т. зв. повне перемішання всіх понять у громадсько-політичному, етичному, релігійному та мистецькому житті. І власне відсутність світогляду, а радше лібералізмом виплекане вільнодумство допровадило до цілковитого занепаду провідних ідей окцидентального людства, а разом з тим до затрачення духової єдности окцидентальної культури.

Не можемо тут застановлятися над всіма явищами цієї жахливої апостазії духа окцидентальної культури. На аналізу цих явищ треба би посвятити ряд статтей. Ми хочемо занятися тільки одним відтинком цієї сумної глави „окциденту в розкладі“ — а саме ролею мистецтва і його відношення до світогляду.

Неопанування всіх проявів людської творчости сталим світоглядом витворило деякі модерністичні явища в мистецтві, позбавлені в меншій або більшій мірі всіх вищих провідних ідей. Тут перейдемо тільки коротко всі ці модерністичні течії в мистецтві: формалістичний пуризм, який проявлявся в напрямі „ль'арт пур ль'арт“, де переоцінював мистецьку форму, мистецьку самовистарчальність і естетичний автаркізм; згодом повстала реакція в протилежнім напрямі в натуралізмі. Він находив джерело творчости в позбавленій всілякої духовости природі, та ідентифікував натуралістичну вірність (веризм) з мистецтвом, або віддавав тільки скорі імпресії з тої природи (імпресіонізм). Вкінці наспіла реакція проти натуралізму в експресіонізмі, який є наслідком крайнього субєктивізму т. зн. шукання вправді чогось духового в мистецтві, але позбавленого деяких обєктивних загальних духових норм, деяких усталених загальних ідей...

Те все, що пробивається в сучаснім мистецтві, є відбиткою того, що діється в сфері духовій західно-европейської культури. Відсутність провідних ідей в мистецькій творчости, довела до вискаву, що „добре намальовані буряки є вартісніші, ніж образ Мадонни“ — і шукання суроґатів тих загублених духових цінностей то в формалізмі, то у втіленні природи, то в чистому субєктивізмі чи там конструктивізмі — це все є відбитка тої самої відсутности ідей і тої пустки, яка запанувала над позбавленою якогось глибшого життєвого сенсу окцидентальною людиною, яка біжить сліпо як Амок на власну загибіль...

Хаос, панування парадоксів, анархія в найнебезпечнішій сфері, бо у сфері духа, примітивний біольоґізм, повне та брутальне опанування льоґосу ділом (щось ґерманського в тім пробивається, коли навіть Ґете, цей звеличник античного льоґосу вкладає в уста Фавста слова: „Ам Анфанґ вар ді Тат...“) і повний сумерк ясних провідних ідей — ось картина духової руїни західної людини. Змальовує це в драстичних барвах німецький фільософ О. Шпенґлер, одначе не може щоба фактами біольоґічного порядку дати лік на вратування західної культури, а не вміючи апокаліптичній візії того упадку протиставити візію відродження — дає новий доказ духової безплодности нашої доби..

Тому саме питання „чи письменник або мистець“ має мати світогляд могло виринути тільки в добі, яка захитана у своїх духових основах взагалі, бо всі інші доби не моглиб собі письменника чи мистця без світогляду взагалі подумати. Мало чи цього: у всіх інших добах розквіту західно-европейської культури мистецькі твори були властивими виразниками світогляду. Власне ціла функція мистецтва (як далеко це відбігає від поняття „мистецтво для мистецтва“) полягала на виліплюванні, на символізуванні кожночасних провідних ідей, які те людство через установлення певного порядку річей не тільки вели, але те людство духово виховували.

І звідси випливало велике та глибоке значіння мистецтва: *воно було могутньою духовою школою людства.* Розуміється, не в раціоналістичному слова того значінні, також не лежало його значіння в тім, що називається „Шульмайстертум“, але в тім, що воно дбало про збереження духової єдности, що воно на кожнім кроці цього духа проявляло і пригадувало, унмисловлювало, що людиною кермують не тільки природно-біольоґічні пристрасти, — але і певні ці природно-біольоґічні пристрасти, що нормують духові цінности, духові потуги. (Докінчення буде.)

Підготова до Всеукраїнського Нац. Конґресу.

Міжорганізаційний Конгресовий Комітет у ЧСР ухвалив звернутися з відозвою до української еміграції в ЧСР із закликом взяти якнайактивнішу участь у підготовчій конгр. праці. Комітет просить усі гром. орг. у ЧСР надіслати відомости про загальну скільксть своїх членів та приступити до збирання загального конгр. податку (не менше 5 кч. від кожного члена). В місцевостях, де українські емігранти не обеднані в організації, вони можуть утворити місцевий комітет, скласти список емігрантів, що мешкають у їх районі і про все це повідомити М. К. Комітет. Тимчасова адреса К-ту для листування: Jidelna, Kongr. Komitet, Praha, Lazarska 8.

При Підготовному Конгресовому Комітеті за кордоном 28. 5. розпочали працю 4 комісії: політична, організаційна, фінансово-господарська і культурно-освітня з участю компетентних представників громадянства для виготовлення рефератів на Конгрес, а також проектів резолюцій та постанов Конгресу.

Канонічна візитація теребовельського деканату.

З доручення Митроп. Шептицького розпічнеться невдовзі канонічна візитація теребовельського деканату, яку буде переводити Преосв. Никита Будка. В дні 7. червня ц. р. єпископ Будка прибде до Струсова і переведе канонічну візитацію тої парохії; опісля буде візитувати всі дочерні церкви. У згаданій канонічній візитації буде постійно асистувати єпископові теребовельський декан о. Степан Мохнацький, парох Теребовлі і найближчі священики.

Як довідуємось, єпископ помічник Преосв. о. д-р Іван Бучко, котрий в 1933. р. перевів канонічну візитацію скалатського і грималівського дек. в 1934. р. мусів перервати наслідком відомих подій у Нов. Селі візитацію новоселецького деканату, у цьому році не виїде взагалі нікуди на канонічну візитацію.

Французькі маневри.

В районі Ніор-Сент-Анґулем розпочалися 4. ц. м. маневри французької армії і потревають пять днів. Маневрами керує шеф ґенерального штабу ґен. Жорж з ґен. Ґамеленом. Командантами двох армій, що беруть участь у вправах, є ґенерали Більот і Ґерінґ, члени найвищої воєнної ради. Очевидцями маневрів будуть ґенеральний інспектор чеської армії ґен. Сірови, шеф ген. штабу румунської армії, ґен. Самсонович і шеф ґен. штабу югославянської армії ґен. Марліч.

Чи Ґерінґ є в Італії?

ПАРИЖ, 4. 6. ПАТ. Авас повідомляє з Риму, що там урядово заперечили вісткам про прибад Ґерінга. Водночас Авас повідомляє, що дати подорожі прем. Бфтича до Італії ще не устійнили. Говорять, що Бфтич прибде 9. червня, але це не потверджено урядово.

Німецько-британські розмови.

Німеччина вичікує на реконструкцію британського кабінету.

ЛЬОНДОН, 4. 6. Пат. Делеґат нім. уряду фон Рібентроп відвідав вчора пополудні міністра закорд. справ Саймона і відбув з ним півгодинну конференцію. Потім фон Рібентроп склав візиту прем. Мекдональдові та міністрові маринарки і першому льордові адміралції Ейрес Мослелеві. Обі візити були короткі і мали радше характер формальний.

Розмова Робентропа з мін. Саймоном мала характер загальний, але, як підкреслюють, і з німецького і британського боку, не говорили про ніякі конкретні питання, що виплинуб з дипльоматичної виміни думок, яка відбувається тепер між Берліном і Льондоном на тему 13 точок програми Гітлера.

В німецьких колах у Льондоні, зближені до Рібентропа, підкреслюють, що не треба рахуватися з тим, щоби з приводу необовязуючих німецько-британських розмов у справі морських зброєнь мали відбутися будькі наради, що довелиб до узгіднення поглядів на тему загальної міжнародньої ситуації. Ті кола твердять, що Рібентроп не отримав від Гітлера ніяких ширших повновластей. Бо німецький уряд не уважає за відповідне вести з британським урядом розмови, що виходилиб поза рями властивої теми морських зброєнь, тепер, коли з приводу реконструкції британського кабінету зайдуть зміни на становищі брит. міністра закордонних справ.

Повіт Бібрка у світлі статистики.

Центральний Статистичний Уряд опублікував статистичні дані про повіт Бібрку, виготовлені на основі загального перепису населення в Польщі з дня 9. грудня 1931. р. У світлі цих даних повіт Бібрка обіймає поверхню 890.9 кільометрів квадратових. Всього населення є на тому просторі 97.124, в тому 47.603 мужчин і 49.521 жінок. На один кв. кільометер припадає 109 мешканців. Повіт має 2 міські громади і 10 сільських волостей (ґмін). Всіх сільських громад є там 90, а всіх місцевостей 272.

У містах живе взагалі 12.978 мешканців, у тому 4.757 римо-католиків, 4.262 греко-католиків, 3.913 жидівської віри і 36 інших. Польською мовою послуговується 6.180 мешканців міст, українською *1.813*, руською *1359*, жидівською 2.961, іншими мовами 25. Читати і писати вміло 8.327, тільки читати 40, не вміло ні читати ні писати 1.307 (13.3 прц.).

По селах повіту Бібрка жило 84.146 мешканців. У тому було 18.063 римо-католиків, себто 21.5 прц., 61.818 греко-католиків, себто 73.4 прц., 4.059 жидівської віри або 4.8 прц., іншої віри було 146. Це сільське населення подало за матірну мову: польську 23.952 або 28,5 прц., українську *45.165* або *53,7 прц.*, руську *12.107* або *14.4 прц.*, жидівську 2.572 або 3 прц., іншими мовами 214. Вповні грамотних було по селах Бібреччини 49.564 (79.9 прц.), неграмотних було 11.431 (18.4 прц., таких, що вміли лише читати було по селах 329 (пів прц.).

Населення Бібреччини удержується з таких джерел: з рільництва 75.118 (77.4 прц.), в тому в містах 2.400, на селі 72.718 (86 прц.); з промислу і ремесла живе 9.174 (9.4 прц.) населення, в тому по містах 4.373, а по селах 4.801 мешканців; з торговлі й убезпечення живе 4.279 (4.4 прц.), у тому 2.422 (18.6 прц.) по містах, 1.857 (2.2 прц.) по селах. З комунікації й транспорту живе 3.493 (3,6 прц.), у тому по містах 1.661 (12.8 прц.)), по селах 1.832 (2.2 прц.).

Стан рільної господарки в повіті представляється так: всіх рільних господарств є в повіті 11.721, з того менше двогектарових 5021, від 2—5-гектарових 4.125; від 5—10-гектарових 1.054; від 10—15-гектарових 97, від 15—50-гектарових 50; від 50 гект. і вище 12.

ГЕРМАН ШТЕР. 12

ҐОНТАР.

— Заплати мені, — сказав просто. — Нині не прийду до роботи і перед четвергом на другий тиждень не надійся мене.

— Ну, добре, й так буде неділя. Але чому саме аж у четвер?

— Тих ліпше буде з обрахунком, буде саме пів тижня — відповів Франц, вимиваючи. Однак зараз таки наче застромився своєї нерішучости й додав голосно і остро: — В середу мої уроди ни, все буде інакше.

— Думаєш про Ульріха і його жінку? — сказав недовірчиво Кронер.

— Так і взагалі все.

— Ґа, старий, коби це було правдою. Лише не перерахуйся!

— Кронер!... Друже!...

Ці слова старого ґонтаря зазвучали різко і це вразило його, бо всією силою старався бути спокійний.

— Так, так, — потакнув добряче Кронер, — бажаю тобі цього з усієї душі, також усі в селі... але... ну, ти ліпше знаєш, а тепер... належиться тобі вісім марок, так?

— Аґа!

— Ось вони. — А прийди до мене у второк, приладжу гостинець на твої уродини. Всього найкращого, старий! Іди з Богом!

— Дякую красно. Оставай з Богом!

Ґонтар відійшов. Не мав ніякого сумніву, що його намір удасться.

З тихим усміхом самопевности ішов знову під гору.

*

Було по обіді. Старий ґонтар витер свій ніж, що ним обирав барабольі, поволи попробував пальцем вістря, подивився допитливо на своїх господарів і знову хвилину задумався та приглядався вістрю ножа. Нараз замкнув ніж голосно і сховав у кишеню камізольки, потім відсунув зперед себе порожне начиння, сперся ліктями на стіл і промовив зі стогоном: — Но!

Іван і Паранька приглядалися з цікавістю дивній поведінці старого Франца. Підсміхалися під носом і штуркалися під столом ногами, хоч сиділи нібито поважно і тихо. Щоб показати жінці свою відвагу, Ульріх підносив брови вгору, аж до половини чола.

— Саме минає тепер сім літ, як ви тут мешкаєте на горі, — говорив ґонтар.

— Ах, справді?! — перервав йому Ульріх з насміхом, удаючи здивування.

— „...Однак ви не мали навіть того, що...

— Іване! Смійся також, смійся, смійся... ґаґа, гагага! — зареготалася Паранька, перериваючи старому, а її чоловік заіржав послушно за нею.

— ...що висить, ось там, на кілку...

— Покажи, що ти там маєш? — сказав Ульріх і поглянув, чи старий не встае.

Ґонтар мовчки схилив голову, віддихаючи голосно.

— Знаєш, Паранько, завтра неділя і в Ґаніґа буде забава, — перервав Ульріх мовчанку.

— Замкни писок, не бачиш, що дядько будуть зараз лютитися, — перервала йому жінка, надуваючи губи на знак свого обурення.

Тимчасом старий ґонтар підніс знову очі і примикаючи їх легко, приглядався їм хвилину. Щось роздумував і холодно підсміхався.

Змінивши свій попередній плян, зачав знову діловито. Однак слова виходили з його уст так, начеб натрапляли там на якусь перешкоду: „Приведіть сюди купця!"

— Чуєш, Іване! Хоче купця. Біжи! Господи мій любий, Матінко Божа, купця! Дожити чогось такого. Скоро, Іване, біжи, біжи! Я вмру ще з жури.

Паранька ломила руки, начебто дуже налякалася.

— Зараз, Паранько.

Ульріх кинувся прожогом до стіни, віддер з полиці кусник старої подертої газети і поклав її перед ґонтарем.

— Ось є, вельмишановний пане Антоне Франце з Ешберґу та Кальтенбаху.

Він приступив до старого, ніби кланяючись.

Ґонтар різко відсунув коліно, що його Ульріх діткнувся. Його очі розширилися, й загоріли. Низьке чоло поблідло. Поглибилися всі морщки на лиці. Але опанувався ще цілою силою волі.

— Чи це справді купець, Іване? — запитав тихо.

— Так, прошу пана, — повторив запитаний удаючи дурного.

— Чи це купець? — повторив старий, а його голос тремтів з люти.

— Так, прошу пана, прошу вас, — сказав Ульріх, загикуючись зі страху і хотів зникнути. Але Франц вже вхопив його за обшивку.

— То це купець, сучий сину? — Ти?

Його лють перейшла межі його терпеливости. Слова звучали глухо, хрипливо, мов розтерті між двома каменями.

Ульріх тремтів усім тілом і незручно пробував видобутися з рук старого. Але, як подивився в його дикі очі, то, не памятаючи вже нічого зачав божевільно кричати: — Так, чоловіче, купець, так, так... ах — Паранько...

З обридженням шпурнув старий Ульріхом мов стоногою, так, що той полетів аж до стіни де стояла полиця з начинням. Одна миска впала з лоскотом на землю й розбилася.

З організаційного руху.

Повітовий Народній Зїзд УНДО в Перемишлі.

Дня 31. травня ц. р. відбувся в Перемишлі Пов. Нар. Зїзд у приявi около 150 представників і відпоручників місцевих організацій повіту. Зїзд отворив пос. *д-р Загайкевич*, витаючи зібраних та передаючи на руки приявного делегата Центрального Комітету УНДО, інсп. В. Кузьмовича, привіт для проводу партії. Окрему згадку присвятив д-р Загайкевич бл. п. Павлові Холоровському, господареві в Болестратичі, видатному діячеві УНДО, що помер осінню м. р. Збори вшанували память померлого повставням з місць. На внесок адв. д-ра Рибака збори вибрали предсідником посла д-ра Загайкевича, а до президії покликали о. дек. Андрія Борисевича, п. Леонтину Менцінську, п. Михайла Ноджака з Борщевич і п. Івана Чупеля з Рожубович. Секретарював п. Степан Микита. Політичний реферат виголосив *п. В. Кузьмович*, організаційний пос. *д-р Загайкевич*, звіт з діяльности ПНК склав п. *О. Сенечко*.

Після короткої дискусії Зїзд вибрав новий склад Повітового Народнього Комітету. Вибори відбулися під знаком консолідації всіх місцевих національних сил. До ПНК увійшли: як голова *о. декан Малецький Онуфрій* і як члени: пос. д-р В. Загайкевич, о. дек. А. Борисевич, о. дек. П. Войтович, п. М. Зятикова, д-р Рибак, проф. Д. Ґреґолинський, д-р М. Хробак, дир. Станимір, д-р Степан Біляя та інші.

—o—

Одинокий вихід із безробіття жінок!

Важне для батьків шкільних дітей.

Вигляди мати шматок хліба з укінчення гімназії, а опісля університетських студій, стають щораз то менші. Дістати посади державні, а то й приватні, що до них дає право університет, може вже лиш дуже малий гурт вибранців тих, що мають впливових опікунів. Наша молодь стає безробітною, а наш нарід через те убожіє і слабне.

Одначе з усякої важкої ситуації є вихід. Треба вміти лише його знайти. Одинокий можливий вихід з безробіття нашої молоді, це спрямувати наших дітей до **фахових шкіл**, а то тим більше, що своїх фахівців маємо дуже обмаль, а в деяких ділянках взагалі їх не маємо. Нація без своїх фахівців, своїх ремісників, без середнього продукуючого стану і міського населення не може бути сильною. Стан людей з вільними фахами — це тривкий хребет нації, бо дає їй незалежність і силу. Отже так в опануванню вільних фахів збігається інтерес особистий з інтересом загально-національним. Коли інші народи можуть спрямувати свій надмір населення до кольоній, то для нас такими кольоніями мусять стати промисл і торговля.

Одначе молодь мусить дістати солідну освіту не лише **фахову**, але і **загальну**, потрібну для **інтеліґентної** людини, а то тим більше, що до фахів слід забиратися теж дітям інтеліґентних батьків. В тій цілі істнують якраз **фахові гімназії**, які оба завдання совісно сповнюють.

Українська фахова гімназія під цю пору істнує лише одна, а то **приватна жіноча фахова гімназія СС. Василіянок** у Львові, при вул. Длуґоша 17, з усіми правами державних шкіл і з кваліфікованими учительськими силами. Принимають до неї учениць по окінченню 6 кл. вседюдної школи. Наука в ній триває три або чотири роки. Вчать в ній з фахових предметів **кравецтва і білизнярства**, а дальше буґальтерії, товарознавства, писання на машині, куховарства і домашнього господарства, а крім того всіх тих загально-освітних предметів (з виїмком класичної фільольоґії), що і в звичайній ґімназії.

Цього року затвердила Кураторія для школи власну комісію для іспитів, що дають право працювати в данім фаху, до чого треба відбути ще 2-річну практику, звичайно вже платну (при школі є власна робітня, де учениці відбувають платну практику). По практиці учениці здають майстерський іспит і можуть вже самостійно вести робітню або перейти до **фахового ліцею** (2 роки), скінчення якого дає право дістати посаду вчительки в фаховій ґімназії. (З кожної кляси фах. ґімн. можна перейти до звичайної ґімназії по доповненні латинської мови, як теж по доповненні латинської або грецької мови, залежно від роду ліцею, можна вступити до звичайного нефахового ліцею, а потім на університет).

Як бачимо, фахова ґімназія дає великі можливості зарібку, а також загальну середню освіту, а зокрема освіту, потрібну для кожної жінки. Тож наші батьки повинні забезпечити будуччину своїх дітей і будуччину Української Нації, посилаючи їх до фахових ґімназій. (Вступні іспити дня 14. і 15. ц. м., а вписи до згаданої ґімназії відбуватимуться від 1. ц. м.).

П. І.

Заборона основувати Філію „СУК. і ПР." у Луцьку.

Союз Українських Купців і Промисловців поробив заходи, щоб відчинити першу філію на Волині. На це дістав з волинського воєвідства в датою 2-го травня ц. р. ось-таку відповідь:

Do Panów Założycieli Oddziału Związku Ukraińskich Kupców w Łucku, na ręce Pana Al. Mikołajewskiego, ul. im. Hołówki 7.

W załatwieniu odwołania od decyzji Starosty powiatowego w Łucku, z dnia 14. stycznia 1935 r. Nr. B—8, zakazującej założenia oddziału Związku Ukraińskich Kupców w Łucku — Urząd Wojewódzki Wołyński opierając się na art. 93. i 94. rozporządzenia z dnia 22. marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 86 poz. 341) w brzmieniu zmienionem w art. 2. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28. XII. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) — odwołania powyższego nie uwzględnia i zaskarżoną decyzję utrzymuje w mocy z motywów w tejże decyzji przytoczonych, oraz z uwagi, iż zgłoszenie o założeniu oddziału wbrew art 41 pkt. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27. X. 1932 r. — prawa o stowarzyszeniach (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 808) nie zawiera adresu lokalu, w którym ma się mieścić oddział. Dalszych motywów uzasadnienia Urząd Wojewódzki nie podaje ze względu na postanowienia art. 75 ust. Z powołanego wyżej rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341, z r. 1928). Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Za Wojewodę M. Jasiński, naczelnik wydziału

Новий французький уряд підготовляє урядову декларацію.

ПАРИЖ, 4. 6. ПАТ. Перше засідання ради міністрів нового уряду відбудеться завтра в год. 10.30 рано. Перед засіданням ради міністрів відбудеться рада кабінету (з віцеміністрами), на якій обговорять урядову декларацію. Її зміст остаточно одобрять на засіданні ради міністрів. Урядова декларація буде коротка і обійматиме 3—4 сторінки машинового письма. В першій частині уряд підкреслить охоту продовжувати діло фінансового відродження і припинення спекуляції та ґарантії стабілізації валюти. Потім премієр зазначить, що думає задержати співпрацю партії, яка є конечна, щоби покінчити зачате діло і вести закордонну політику, оперту на ідеї мира й безпеки.

Китайці нарушили перемиря.

МУКДЕН, 4. 6. ПАТ. Японський міністер Гаяші, що відбув чотироденну інспекційну подорож по північною Манджурією, задержуючись між ін. у Харбіні і Ціцікарі, вчні пополудні приїхав до Мукдену. В пресовім інтервю мін. Гаяші заявив, що у звязку з тим, що китайці нарушили перемиря, заключене у Тан-Ку, провідник японського ґарнізону у північнім Китаю остеріг китайську владу. Покищо японська влада не думає розпочати ніяких драстичних кроків, як напр. приступити до воєнних ділань в Півн. Китаю.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Берлінський сенат карного трибуналу відкинув ревізію, зголошену п. Іneман, яку недавно засудили на смерть. Як відомо, п. Іneман спричинила смерть своїх трьох малих дітей, заморивши їх голодом.

— Уряд Манджу-Ко урядово оголошує, що манджурська поліція викрила тайну організацію Куомінтанґу в ріжних містах Манджу-Ко. Організація задумувала спричинити повстання та повалити уряд Манджу-Ко. Арештували більш як 200 осіб. Викрили склади зброї і бомб.

— З Неаполю і Ґенуї виплили вчора до Східної Африки два кораблі. На них вислали 1000 артилеристів, 70 підстаршин, 34 старшин і 500 некваліфікованих робітників.

— Стейтові Небраска загрожує нова повінь. Загрожене місто Оксфорд. Дотепер втрати виносять більше як 12 міліонів долярів. Жертв у людях більше як сто.

— Французький ґарнізон у Джібуті мали в останніх часах збільшити, а згідно з американськими повідомленнями британський уряд задумує вислати до Бербера (в Судані) 20.000 індійських стрільців.

— Міністер Ляваль приняв вчора амбасадора СССР Патьомкіна й німецького амбасадора Керстера.

— Число безробітних в Анґлії дня 20. травня ц. р. виносило 2.044.752.

—o—

Невикористана ділянка торговлі і промислу.

(Допис із Гребенова.)

Иде літо, а з ним виїзди на літні оселі. Не помилюсь, коли скажу, що половина міщухів переноситься літом у гори, в ріжні лічничі чи відпочинкові пансіони. Між тими „перелетними птицями“ знаходжусь і я, бо від 6 літ їду рікрічно до Гребенова.

Маленьке те гірське село, що має около 100 „нумерів“ постійних мешканців, гостить у себе літом у найгіршому сезоні 3.000 літників. А в дооколичних селах, як Тухля, Славсько, Коростів, є теж тьма-тьменна літників, так, що в цілій Скільській Верховині є їх десятки тисяч.

Часом придивляюся до апровізаційного апарату Гребенова та його околиць і бачу, що він у деяких ділянках „шванкує“. Завдяки Маслосоюзові є одно постачання набілу поставлене як слід, але довіз мяса, ярин та овочів дає багато до побажань. Раз того всього є доволі, а раз зовсім нема, а як є, то ріжні спекулянти, використовуючи конюнктуру, деруть шкіру з літника.

І що мені приходить на думку... Читаю в пресі, що Центросоюз отворив у Львові мясарські крамниці, що торгує полудневими овочами. Та чи не булоб для Центросоюзу тут у Гребенові широкого поля до праці й заробітку? Ось, якби так купив собі Центросоюз реальність у Гребенові (почта, стація, телефон, телеграф у місці) та улаштував тут централю постачання: мяса, ярин та овочів літникам Гребенова й околиці? З одного боку мав би Центросоюз тут літню оселю для своїх урядовців, з другого свої маґазини — і я певний, що торгував би більше, ніж у самім Львові! Бо коли гарно поставити доставу мяса, то Центросоюз буде такий безконкуренційний, як безконкуренційний є Маслосоюз зі своїм набілом. А треба взяти й те під увагу, що напр. у такому Гребенові є кому їсти! На 3.000 літників — половина є в пансіонах, а половина сама веде кухні. І одні й другі консумують багато мяса.

А чому саме я звертаю увагу Центросоюзу на Гребенів, а не на інші літнища? Тому, що в Гребенові є багато ділянок апровізації зовсім невикористаних. Візьмім такий Трускавець: там є лікуванців втроє більше, але поля до праці та інтересів є десять разів менше, бо Трускавець поставлений на европейську міру й апровізація його вже наладнана. А в Гребенові та околиці апровізація кепська і дає поле до визиску ріжним гієнам; тому Центросоюз не лише зробить „бізнес“, але й заслужить собі подяку та симпатії літників, як це є з Маслосоюзом! Не схоче чи не зможе зробити Центросоюз, хай зробить хто інший, але кажу щиро, що поле до праці й зарібку тут невикористане.

Гр. Гребенівський.

Англійсько-німецькі морські наради.

ЛЬОНДОН, 4. 6. ПАТ. Нині рано в м-стві закордонних справ почалися англійсько-німецькі наради над морськими зброєннями. Німецьких делеґатів привитав мін. Саймон, потім приступили до нарад. У них взяли участь від Англії держ. підсекретар у м-стві закордонних справ Крейґл, заступник шефа штабу маринарки контрадмірал Літл і кап. Денкворте, від Німеччини фон Рібентроп, адм. Шустер, кап. Кіделен і аташе маринарки в Льондоні кап. Васнер

Пополудні дальші наради.

ЛЬОНДОН, 4. 6. ПАТ. Аґ. Райтера повідомляє: У справі англійсько-німецьких нарад над морськими зброєннями обі сторони держать усе в якнайбільшій тайні. В окруженні обох делеґацій підкреслюють, що це не переговори, а лише виміна інформацій. Нинішне передполудневе засідання присвятили для вислухання експозе Рібентропа на тему причин, задля яких Німеччина домагається для себе 35 прц. тонажі В. Британії. Рішаюча розмова буде тоді, як делеґати почнуть дискусію про перестарілі кораблі, яких В. Британія має дуже багато. Думають, що сиґнатарів вашинґтонського та льондонського трактату будуть повідомляти про хід розмов.

НОВИНКИ

— **ПРИЙМАЮ ПАЦІЄНТІВ у моїм заведенні вул. Сикстуська 17 в сезоні літнім від 9—1 і від 3—6.30. В неділю і свята за попереднім зголошенням. НАСС.** 1637 4-4

— **Мясарні Центросоюзу у Львові,** Ринок ч. 2, Жовківська ч. 178, Личаківська ч. 50. 4—40

— **Зїзд товаришів абітурієнтів** перемиської української гімназії з року 1905 відбудеться в Перемишлі у четвер 20. червня 1935 р. (лат. Боже Тіло). Зїзд розпічнеться Службою Божою в год. 8-ій рано (дня 20. 6.) в катедральній церкві. Зголошення перед зїздом прошу присилати під адресою: Константин Котис у Перемишлі, вул. Владича 19. 1657 2—3

— **Відчит д-ра Володимира Залозецького** заходом Українського Т-ва Прихильників Мистецтва у Львові відбудеться у суботу 8. ц. м. в год. 6-ій веч. у салі „Бесіди“ на тему „Византійське та окцидентальне мистецтво“ (спроба порівнання). Відчит буде ілюстрований світлинами.

— **Рада Секції Українських Студентів Абстинентів** повідомляє своїх членів, що 6. червня ц. р. в год. 6 вечір в домівці Т-ва „Відродження“ (Домініканська 11) відбудуться IV. Загальні Збори Секції.

— **На Вознесення** в четвер 6. червня львівська радіостація передаватиме Службу Божу з Волоської церкви у Львові. Співає хор проф. Прокоповича-Орленка. Початок в год. 10. передполуднем.

— **До Ворохти** виїде популярний потяг зі Львова 8. червня вечором а поверне в ночі 10. ц. м. Карту їзди геть і назад у ціні 11 зол. можна дістати в бюрах Орбісу і Ваґон Літ. Кук.

— **Цінне вияснення.** Самочинно сквасніле молоко, якщо воно не є відомої, гарантованої якости і є заражене бактеріями сухіт, тифу і т. п., наражує нас на ті самі небезпеки, які нам загрожують, коли пємо солодке молоко в неперевареному стані. Тому то „Маслосоюз“, дбаючи в першу чергу не про зиск, а про якість продукту і здоровля покупця, впровадив у продаж **пастеризоване** молоко, **заквашене** чистими культурами. Воно, крім спеціяльного смаку, дає ще певність, що покупець дістає не тільки повновартісне, але й гарантовано здорове молоко.

— **Користайте з порад та інформацій Української Порадні для вибору звання.** Питання вибору звання і відповідної школи є одною з найважніших проблем в життї людини. Тому є вказаним порадитися і добре застановитися над тим, яке звання і яку школу вибрати для своєї дитини. В цій важній справі на зустріч батька й молоді приходить Українська Порадня для вибору звання при Р. Ш. у Львові, вул. Словацького 14. Порадня відчинена кожного будного дня від год. 10. до 13. і кожного вівтірка та пятниці (крім свят) в годинах 15—17. Для писемних інформацій треба долучити почтову марку на відповідь.

— **Образці святих** на основі картин проф. Ю. Магалевського й О. Кульчицької вийшли у прегарному виконанні (ґравюра) накладом К-ту будови церкви СС. Василіянок у Львові. Перша серія має 20 ріжних образців, які заслуговують на увагу тим, що відповідають усім вимогам нашого східного обряду. Образці ті повинні бути масово розповсюджені, особливо підчас наділювання шкільної дітвори „нагородами пильности“, підчас ріжних релігійних обходів, місій і т. д. Їх повинні роздавати священики підчас перших Служб Божих, бо це свої образці, гарні, дешеві, а при цьому дохід з їх розпродажі призначений на будову церкви. За образцями треба питати по наших книгарнях, торговлях церковним приладдям, або звертатися просто до СС. Василіянок, Львів, Потоцького 95.

— **Появилося** друге число місячника „**Шлях Нації**“ за червень ц. р. На число складається низка цікавих статтей, здебільша на українські політичні і суспільні теми. Число формують імена таких авторів, як Омелян Тарнавський, Любомир Макарушка, М. Гнатишак, М. Творидло, Зенон Пеленський і ін. Гарно зредаґоване число має богатий рецензійний відділ: цікаву українську хроніку і ріжноманітний матеріял на міжнародні теми. Друге число „Шляху Нації“ вартне зацікавлення і пильної уваги. До обговорення цього журналу в найближчому часі ще вернемось.

— **Зїздовий Комітет** повідомляє всіх абсольвентів (ок) торговельної школи Т-ва Р. Ш. (давніше Просвіти) у Львові, що перший зїзд відбудеться в днях 9. і 10. червня ц. р. в будинку школи (вул. Хшановської 9). У справі нічлігів і приміщень зголошуватись в суботу, 8. ц. м. від 3. год. попол. в домівці СУК і Просвіти (Ринок 10, II) у дижурного, а в день зїзду в комітеті. — За Комітет: **Мих. Юськів,** голова, **Евгенія Савчуківна,** секретарка.

— **Служба Божа для недужих.** Зворушливу картину уявляла собою вчора церква Св. Успення Пр. Діви при вул. Руській. На 9 год. було заповіджене Богослуження для недужих. Церква заповнилася. Багато хорих зійшлося, деяких доставив комітет в дорожках. Службу Божу відправив Преосв. Іван в сослуженні о. кан. Лопатинського й Дзеровича. Співав хор Малої Семинарії під управою Котка.

— **Літературний Вечір** Асоціяції Молодих Письменників, що мав відбутися в салі „Бесіди“ у Львові в четвер в год. 6. веч., з технічних причин не відбудеться. У пресі буде подаяий черговий речинець вечора.

— **Автоматичні телефони.** З днем 1. вересня ц. р. буде влаштована у Львові телефонічна стація, що обслугує абонентів автоматично. У звязку з тим майже 90 проц. телефоністок стратить заняття. Автоматичні телефони заведено з днем 1. ц. м. вже в Дрогобичі і Бориславі.

— **Чи за два тижні вибухне війна?** Чи буде війна за два тижні, або навіть і два місяці, тим цікавиться небагато українців. Зате велика більшість нашого громадянства слідкує незвичайно точно за тим, які зпоміж 150 родів цукорків „Фортуни Нової“ є найкращі. Більшість заявляє, що вони кращі у смаку, ніж вироби інших фірм.

— **Вийшли на волю.** З Берези Картуської випустили на волю Ростислава Волошина з Озерян і студ. Теодора Панаса з Лежанівки скалатського повіту. Перед звільненням були довший час у лічниці.

— **Перше враження** є часто рішальне, а впливає на нього у великій мірі стан зубів людини. Гарні, здорові зуби і чистий віддих, це великі прикмети. Одоль є цим властивим засобом до раціонального піклування устної ями і зубів. Одоль є антисептичний і ощадний в ужитті. Кілька краплин вистане. Отже Одоль є дешевий.

— **Вистава стрілецьких памяток у Перемишлі.** В неділю, 2. ц. м. в год. 12. відкрито виставу стрілецьких памяток у Перемишлі в салях „Бесіди“ при вул. Косцюшка ч. 5. Виставу відкрив промовою голова місцевого виставового комітету, б. сотн. УГА д-р Микола Хробак. У своїй промові зясував він значіння традиції, її береження та плекання, схарактеризував історичне значіння пориву УСС для створення Української Галицької Армії. Подякував дир. А. Артимовичеві та мец. С. Навроцькому за їх ініціятиву опровадити виставу до Перемишля. Опісля о. А. Пшепюрський б. пол. дух. УСС, в сердечних словах згадав минуле, привитав гостей та представив впорядчика вистави д-ра І. Іванця зі Львова, що давав пояснення до поодиноких експонатів, згадував про події, бої та поодинокі особи. Вистава стрілецьких памяток у Перемишлі, четверта з черги в краю, триватиме два тижні. Перемищина має одинокунагоду побачити у себе цю живу і барвну історію УСС в картинах і прегарних світлинах, та піддержати її численими відвідинами. Ми певні, що знайдуться ініціятори, які зорганізують збірні прогульки.

— **Розвязали читальню „Просвіти“.** Сяніцьке старосто розвязало читальню „Просвіти“ в Межиброді, на яку часто нападали місцеві кацапи. Майно читальні староство передало війтові з Мриголоду, а цей переніс його до читальні Качковського.

— **З Польщі.** У Кракові застрілився адвокат д-р Стан. Рихлевський з невідомої причини. — У Кракові постерунковий поліції застрілив Зиґмунта Раглевича з Перемишля, який ограбивши мясарню Дембіцького при вул. Щепанській, втікав з добичею по дахах і зіскочивши на землю, змірився на поліцая з каменем. — В Кракові арештовано директора Польського т-ва торговельного, Стеф. Райхефа під закидом спроневірення 386 тис. зол.

— **Українські спадкоємники міліонового папського майна.** У звязку зі статейкою, поміщеною в 109-му числі „Діла“ (з 25. квітня п. р.) п. з. „Українка з Буковини спадкоємницею папи Пія XI“ одержуємо з добре поінформованих кол таке вияснення: „Бл. п. Іван Стрільбицький був ротмістром наполеонських військ і в цьому характері мав вступ на двірський баль у Барцельоні, де познайомився зі сестрою папи Пія XI, Марією Доротеєю, з якою й оженився. Був українцем з Галичини. Вернувши з Франції доживав з дружиною (сестрою папи Пія XI) свій вік у Галичині та вивчив свого сина Миколу на священика, що був парохом Текучі пов. Коломия. Там він помер у 1880 р., залишаючи трьох

синів та одну чи дві доньки. Один з тих синів о. Миколи Стрільбицького, внук ротмістра Івана Стрільбицького і сестри папи Пія XI. Марії Доротеї, а саме Лев Стрільбицький, 86-літній старець, що живе. перебуваючи у сина Володимира, державного лісничого в Микуличинівській Поляниці. Донька того ще жиючого Льва Стрільбицького є п. Ольга Федоровичева із Чернівців, якої чоловік був суддею у Вижниці на Буковині. Родина Стрільбицьких є дуже розгалужена, начисляє може зі сотню осіб, тому п. Федоровичева не є одинокою спадкоємницею мілїонового папського маєтку.

— **Що діється в колгоспах.** „Українське Слово", орган Народного Союзу у Франції, переповідає за „Пролетарською Правдою" таку подію. В колгоспі села Мельниківка рядила „ударниця" Зінаїда Керекез. За вірну службу совітському урядові мала ріжні відзначення і ступінь „бригадира". З Марією Шаповал, яка перебувала в тому самому колгоспі, жила в незгоді. Донесла на неї, що вона є „куркулькою" та ворогом робітничої влади. Марію Шаповал виключили з колгоспу і позбавили її тим самим всяких засобів до життя. Тоді Шаповал змовилась з трома селянками і прийшла з ними до Зінаїди Керекез. В суперечці селянки вбили її та знущались над її тілом. В процесі примушено членів колгоспу села Мельниківки підписати „добровільну заяву", яка жадала смерти „куркульки" Шаповал. І справді Шаповал розстріляно, а співучасниць нападу засуджено на високі вязничні кари.

— **Найвища каварня у Відні.** На днях отворено у Відні найвищу каварню. Вона приміщена на 14-ому поверсі. Можна до неї дістатися трьома віндами за 26 секунд. Каварня міститься на плоскому даху, частина під скляною покрівлею перед негодою, частина на вільному повітрі.

— **Після землетрусу в Белюджистані.** З найновіших вісток виходить, що в місті Кветта вибухла пожежа, яка утруднює похорони жертв. В цьому місті є поверх 30.000 трупів, із того 100 европейців, 70 осіб з летунських відділів, а решта діти. Відкопано знову 50 европейців. Майже вся поліція міста Кветта згинула. Англійські летуни згинули теж.

— **Трагедія фільмової артистки.** Фільмова артистка, що грала головну ролю в африканській екзотичній фільмі „Трейдер Горн", 22-літна Едвін Бут, сталась жертвою таємної африканської недуги. Набавилась цієї недуги, стоючи годинами серед страшної спеки перед апаратом, або бігаючи босо в дівичих лісах. Вона дістає час до часу параліж, тратить мову або сліпне, щоби за якийсь час почуватися знову здоровою. Про дальшу артистичну карієру не може очевидно й думати. Вона одержала від фільмового підприємства відшкодування у висоті мільона долярів, одначе це мала для неї потіха. На днях приїхала з Америки до Льондону, щоб лікуватися в інституті для тропікальних недуг. Подорож відбувала кораблем у темній кабіні, днями і ночами не опускали її допрядачки. На беріг винесли її на ношах, бо саме розпочалась атака паралїжу.

— **880 км. на животі.** Два гіндуси, Мукчат і Букамаль, вибралися з Ню Дельгі на прощу до святого місця Бадрінат у Гімалаях, віддаленого на 880 км. Вони надіються, що відбудуть цю дорогу протягом 8 місяців. Найцікавіше, що не будуть іти ані їхати, але повзти по землі як вужі.

— **Бущинського Стефана,** автора виданої 1862 р. у Львові брошури „Podole, Wołyń i Ukraina", переміни́ла в Бущанського друкарська помилка в другій шпальті фейлетону на другій сторінці попереднього числа „Діла".

Ясний луч в копальні.

П. Іван Ранза і його двох товаришів, що працюють в вітлівні копальні „Моджеюв" в Нівці під Сосновцем, а котрих фотографію осьтут уміщуємо, купили до спілки чвертку льосу ч. 143170.

На цей льос виграли в IV-ій клясі 32-ої Державної Льотерії 50.000 зол. Трьох приятелів не зрезигнували з дальшої можливости і набули льос до І-ої кляси 33-ої Льотерії, яка крім звичайних шанс дає ще можність виграти у безплатнім різдвянім тягненню.

Тягнення І-ої кляси вже 19-го ц. м.

Дописи.

ЛЬВІВЩИНА.

Як іде праця в Рудницях. Село Рудниці належало донедавна до темніших сіл львівського повіту. Читальня „Просвіти" була тільки на папері, а молочарську кооперативу мусів Р. С. У. К. виключити з членів за непослух і злу господарку. Молодь була здеморалізована, пиячила та дуже часто розбивала собі голови, а деколи не обходилося й без трупів. Але часи, на щастя, змінились. Тепер тут гарно розвивається читальня „Просвіти", кружок „Р. Ш.", кружок „Союзу Українок", Т-во „Луг", кооп. „Любов" та сметанкова збірня Районової Молочарні в Ременові. Кооп. „Любов" при помочі інших товариств вибудувала гарний мурований дім, в якім міститься велика саля читальні та збірня Р. М. в Ременові. Старші господарі зорганізовані при чит. „Просвіти", коопер. і сметанковій збірні, де сходяться що вечора й обговорюють усі свої справи. Жіноцтво зорганізоване у кружку „Союзу Українок", якого головою є діяльна п. Демчукова, жінка місцевого пароха. Молодь має своє т-во „Луг", якого старшина вкладає багато праці, щоби всю молодь при т-ві зорганізувати та виховати її на здорових тілом і душею громадян. Кружок „Р. Ш." вже третій рік організує і власними силами веде дитячий садок та в чисті душі наших найменших вливає здорову ідею національної свідомости. Нема просто неділі, чи свята, щоб котресь з товариств не уладжувало якоїсь імпрези, в якій бере участь звичайно загал громадян. — Дня 5. травня ц. р. кружок „Союзу Українок" уладив у салі чит. „Просвіти" спільне свячене, на яке прибуло понад 100 осіб. О. Демчук, місцевий парох, довершив посвячення та виголосив промову, в якій візвав жіноцтво до масового членства в своїм кружку та до освітньо-виховної праці. Хор відспівав кілька народніх пісень. Вкінці дир. Іван Фур у своїй довшій промові вказав на завдання таких і подібних імпрез та візвав жіноцтво до активної праці на всіх ділянках нашого життя. Поза тими гарними, додатніми сторонами загалу громадян є в нас ще кільканацять одиниць, які хотіли би все знищити, повалити та дальше спокійно дивитися, як у нинішній крізі-біді наша молодь і старші сидять у жида, замість у своїй кооперативі й читальні. Вони й нині ще підтримують приватну жидівську молочарню та ведуть брехливу аґітацію проти Районової Молочарні. Одначе таких темних, здеморалізованих людей в селі щораз менше. Прийде час, що їх зовсім не буде.

Місцевий.

СПОРТ.

СИТКІВКОВІ ЗМАГАННЯ.

Перервані минулої неділі змагання наших сітківкарів у „Дні Українського Спортовця" між репрезентацією Львова та Львівським Клюбом Ситківкарів закінчилися 2. червня ц. р. Всі гри виграла репрезентація Львова; Сасик переміг Рожанковського Я.; Маруняк — В. Рожанковського; Ліщинська — Струмінську; пара Ліщинська, Маруняк перемогла пару: Струмінська, Хамула; у двійній грі мужчин Маруняк, Сасик перемогли пару Рожанковський, Хамула.

БОГУН — БУРЕВІЙ.

Дружини копаного мяча Богун і Буревій розіграють дня 6. червня ц. р. змагання на площі Сокола-Батька. Початок в год. 2.30 пополудні. Це дві кращі дружини копаного мяча, тож можна сподіватися, що буде багато цікавих подивитися на гру наших змагунів.

СОКІЛЬСЬКИЙ ТРИЗМАГ.

В четвер 6. ц. м. відбудеться на площі Сокола-Батька сокільський тризмаг для всіх гнізд Львова. Початок: год. 10-а передпол.

ПЕРЕД ОКРУЖНИМИ ЛЕГКО-АТЛЕТИЧНИМИ ЗМАГАННЯМИ.

Жінки на легко-атлетичних змаганнях.

Програма окружних легко-атлетичних змагань Львівщини (8. і 9. 6.) обіймає, крім мужеських, ось такі жіночі конкуренції: біги 60, 100, 800 м., гінці 4×75, 200 ÷ 100 ÷ 75 ÷ 60, мети диском, кулею і ратищем, скоки вдовжінь та увисочінь. На старті побачимо всі знані змагунки, як Я. Орисю, Чайківську з Пласту, Ніжанковську зі Стріли, Якубівну з УССК-у, Повзанюківну з Тризубу. Крім цього всі товариства зголошують до змагань цілий гурт нових змагунок, між котрими певно найдуться й такі, що схочуть відібрати дотеперішнім мисткиням їх перші місця. На змаганнях є установлена дружинова пунктація за 6 перших місць у кожній конкуренції. Це дає запоруку, що за кожне місце буде дуже завзята боротьба, щоб добути для свого товариства дорогоцінні точки та дружинове першенство.

Довгі біги.

Серед муж. конкуренцій на окружних легко-атлетичних змаганнях Львівщини найбільше зацікавлення викличуть гінці 4 × 1500 м. і біг 3000 м. Є це конкуренції, що на всіх легко-атлетичних змаганнях все приковують до себе увагу видців. У нас вони мають своє особливе місце, з огляду на те, що є найкраще поставлені і під оглядом кількости стартуючих, і під оглядом їх рівня. До цього треба ще додати, що між передовими нашими довгодистансовцями нема великої ріжниці. Через те біг 3000 м. буде знову тереном завзятої боротьби між Вардабою, Добрянським (Пласт), Сліпком, Гавшлюком (Чесник), Матвійчуком, Маруняком (УССК). Ще більше зацікавлення викликали гінці 4×1500 м., тому, що вони відбудуться на окр. легкоатлетичних змаганнях вперше і що тут стрінуться не поодинокі змагуни, але дружини репрезентації товариств. Хто переможе, побачимо аж на змаганнях, бо з уваги на рівнорядність передових дружин цього передбачити не можна.

—o—

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

ВІСТНИК, місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. Львів, червень 1935. Кн. 6. Рік III. Зміст: Ю. Клен: Софія, Терцини; Е. Маланюк: Спогад; О. Теліга: Безсмертне; М. Підлужний: L'art pour l'art. Семен: Мертве місто; К. Мансфільд: Молода дівчина; І. Каюк: Очима заходу; Ю. Клен: Ще раз про сіре, жовте і про Вістникову квадригу; Редярд Кіплінг; Devius. Чи можлива мобілізація в Росії?; К. Ванько: Завершення „українізації"; Д. Чортомлик: Стара й молода Англія; Л. М.: Дідичні господарства в Англії; М. Гоца: Інтелігенція професійна і духова; Р. У.: Ще про малївалізм, З раси вождів; О. В.: Десять років; З пресового фільму, Бібліографія.

ЛІТОПИС ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ, ілюстрований журнал історії та побуту. Річник VII. Ч. 6. Львів, червень 1935. Зміст: Я. Курдидик: Вояцьке кохання; Яр. Шрамченко: Українські морські міністри 1917—1921; Гр. Гладкий: Січові Стрільці (СС); Геройська боротьба і лицарська смерть четаря Юрка Мельника; Дм. Паліїв: Зимовий похід; С. Гайдучок: З минулих днів; Сторінка з Альманаху „УСС"; Ол. Миколаєвич: З мотикою на сонце; Махно та його військо; д-р І. Карпинець: Історія 8-ої Галицької Бригади; Бібліографія.

ЖІНКА, двотижневик, орган зорганізованого жіночого руху. Львів, 1. червня 1935. Ч. 11. Рік І. Видає жіноча видавнича Кооператива „Союз Українок". Львів, вул. Сикстуська ч. 44. Зміст: Л. Горбачова: Рідна мова; о. д-р О. Кладочний: У жіночій вязниці; Шар. Джільман: Прикмети; Українок не виключили з міжнароднього Жіночого Союзу; Жіночий рух на чужині; О. Кульчицька: Самореклями; Нат. Сас: Кленове квіття; Померла Джен Адамс; Л. Б.: Драматична студія; При громадській роботі; Наші будні.

НАЗУСТРІЧ, двотижневик, Література, мистецтво, наука, громадське життя. Ч. 11 (35) з 1. 6. 1935. Зміст: Марія Деркачева: Невідома повість Івана Франка. Віктор Гюго: Піду... (поезія). Д. Антонович: Український водевіль з 1817 року. Ярослав Курдидик: Мініятури. В. Ласовський: Архипенко різьбить Шевченка. Ірина Вільде: Психольог. Богдан І. Антонич: Поезії. З листів Шевченка. М. Рудницький: Усьому винен фройд. Анрі Діверноа: Ревеляція. М. Чапельська: Український гравер в Америці. З чужих книжок. Коби літературу так легко робити... Ювилей артиста. Інтимний вечір. Летіло 40 сорок. 14 ілюстрацій.

ТОРГОВЛЯ І ПРОМИСЛ, ч. 11 (17) з 1. червня ц. р. Зміст: В обличчі фанатизму. Школа і життя. „Сціслення" промислового податку від обороту. Що моглаб дати Польщі девалюація. Не форма, а зміст. Кілька порад для купців споживчої бранжі. Посмертний фонд. Свята патрона українського купецтва (Станиславів, Надвірна). Заборона оснування філій СУК і Пр. у Луцьку. Податкова амнестія. Дещо з товарознавства. Видавничі новини (велика рецензія на III. Статист. Річник). Комунікат Зїздовий абсольвентів торг. школи. Фейлетон: З фахової літератури (В. Несторович: Упрощене книговодство податки). Біржа.

НАША КУЛЬТУРА, науково-літературний місячник, травень 1935. Кн. 2. Варшава. Зміст: Проф. В. Щербаківський: Українська протоісторія І. Вступ. II. Доба Геродота. Проф. Л. Білецький: Критичні моменти в ранній творчості Т. Шевченка. Митрополит Діонісій: Археольогія Евхаристичного культу. Д-р Д. Олянчин: З життя й діяльности Мануїла Михайла Козачинського. Проф. С. Сірополко: М. Грушевський як історик освіти в Україні та освітній діяч. Проф. д-р К. Студинський: Кара за участь у святі чеського театру. З історії українсько-чеських взаємин. М-р І. Коровицький: Свята Софія Київська. Історичний нарис. С. Черкасенко: Нашим поетам. С. Черкасенко: Померлі душечки. Щось ніби символічне. Б. І. Антонич: Поворот. Вільхи. Уривок. Б. Лиманський: Весна. Ю. Вухналь: Трудовий день комсомольця Федька Гуски. Д. Фальківський: Трагедія України. Рецензії й огляди. Хроніка наукового й культ.-освітнього життя. Бібліографія. Від Редакції й Адміністрації.

ГОСПОДАРСЬКО-КООПЕРАТИВНИЙ ЧАСОПИС, орган Р.С.У.К., центрального обєднання української кооперації. Ч. 22. Рік XV. Львів, неділя 2. червня 1935. — Зміст: Господарські новини. Для науки й розваги. Правне положення кооператив.

РІДНА ШКОЛА. Ч. 11. Рік IV. Львів, 1. червня 1935. Виходить двічі в місяць. Зміст: М. Лімницький: Юзеф Пілсудскі. Роля матері в його житті (фейлетон). Д. Коренець: За будучість наших дітей. Л. В.: Літо української молоді. З життя Рідної Школи. Ріжні вісти.

КООПЕРАТИВНЕ МОЛОЧАРСТВО, ілюстрований місячник, орган „Маслосоюзу". Рік X. Ч. 6. Львів, 1. червня 1935.

НАШ ПРИЯТЕЛЬ, місячник для молоді. Львів червень-липень 1935. Ч. 11-12.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 5. VI. год. 7·30 веч. „Студентка“.

Четвер, 6. VI. год. 7·30 веч. Вечір Г. Ордонівної та Іга Сима.

Театр Різнородностей.

Середа, 5. VI. год. 7·30 веч. „Шведський сірник“.

Четвер, 6. VI. год. 7·30 веч. „Шведський сірник“.

Кіна.

АДРІЯ: „Распутін — злий дух Росії“.

АПОЛЬО: „Не хочу знати хто ти“.

АТЛЯНТИК: „Як у семому небі“.

ВАНДА: „Пожежа над Волгою“ і „Королева Богеми“.

ҐРАЖИНА: „Азбука кохання“.

КАСІНО: „Обожана“.

КОЛІСЕЙ: „Боротьба за правду“, ревія „Каролина навіжена дівчина“.

КОПЕРНИК: „Катюша“ (Анна Стен).

МАРУСЕНЬКА: „Жид Зіс“ (Конрад Файт).

МІРАЖ: „Римські скандали“ (Еді Кантор).

МУЗА: „Вондер Бар“.

ПАКС: „Голгофта“.

ПАЛЯС: „Капітан Коркоран“ (Власта Буріян).

ПАН: „Московські ночі“.

РАЙ: „Антко поліцмайстер“ (Дикша).

СВІТ: „Вірли в оковах“, „Пепінка Райнгольпова“.

СОНЦЕ: „Пильнуй свого чоловіка“, ревія: „Ой, жіночки!“

СТИЛЕВЕ: „Імператриця“ (з Марленою Дітріх) і ревія.

УТІХА: „Герой із Ріо Ґранде“ та ревія.

ХИМЕРА: „Дівча з хмар“ (Хозе Мохіка).

Закордонне радіо.

Середа, 5. червня 1935.

Відень (506,8) 12·00, 13·10 Симф. концерт, 14·00 Сп. ресітал, 17·05 Твори Фр. Керн (спів), 20·00 Година в Фаля, 22·10 Оп. вечір, **Прага** (470,2) 16·30 Військ. орх., 19·40 Автокаром довкола Праги, **Париж** (1648) 12·15 Симф. концерт, 17·45 Всячина, 20·00 Радіотеатр, **Білгород** (437,3) 20·00, 22·00 Спів, **Берлін** (356,7) 14·15 Легка музика, 18·00 Музика та спів, **Франкфурт** (251) 20·45 „Паяци“ оп. Леонкавала, **Гамбург** (331,9) 21·00 Міжнар. свято музики: оп. „Триграний капелюх“, **Кенігсвустергвазен** (1571) 15·10 Пісні й форт. твори, 16·00 Вес. попол. (сп., анекдоти), 18·45 Виступ Елі Ней (форт.), **Кельн** (455,9) 16·00 Твори Конр. Ранрата (сп., муз.), 19·00 Легка віденська музика, **Мінхен** (405,4) 16·10 Вес. вок.-муз. авд., 17·00 Концерт, **Будапешт** (550,5) 17·30 Флет, 18·30 Концерт тріа, 20·40 Циг. муз., 22·15 Концерт оп. орх., **Міляно** (221,1) 11·30 Тріо, 13·15, 19·15 Легка муз., 20·55 „Пуритани“ оп. Белініа, **Рим** (420,8) 17·05 Квінтет, 22·15 Танц. музика.

Четвер, 6. червня 1935.

Відень (506,8) 12·00, 13·10 Популярна муз., 17·45 Солісти, 21·05 Симф. концерт, 22·40 Легка музика, **Кошиці** (259,1) 16·30 Концерт, 17·40 Для Закарпаття (шк. хор), 20·00 „Кармен“ оп. Бізета, **Мор. Острава** (269,5) 20·50 Пісні, 21·15 Легка музика (у прогр. Український відгомін — Леопольда), **Прага** (470,2) 11·05 Сальон. музика, 22·30 Легка музики, **Париж** (1648) 20·45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 17·00 Пісоньки, **Любляна** (569,3) 19·00 Нар. музика, 20·00 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 14·15 Оп. мельодії, 16·30 Форт. ресітал, **Кенігсвустергавзен** (1571) 16·00 Вес. муз. пополудне, 18·00 Нім. пісні, **Кельн** (455,9) 13·15, 23·00 Поп. й суч. музика, **Ляйпціг** (382,2) 17·00 Муз. пополудне, 20·10 Довкола Европи, концерт англ., фр., рос., мадяр., нім. музики, **Мінхен** (405,4) 15·20 Шість пісень на сопр. і форт., 16·10 Суч. камер. музика, 19·35 „Борис Годунов“ оп. Мусоргського, **Будапешт** (550,5) 13·30 Пісні й дуети, 18·25 Мад. пісні, 20·10 Концерт, **Міляно** (221,1) 11·30 Легка муз. 17·05 Вок. концерт, 20·55 Орх., **Рим** (420,8) 13·10 Легка муз., 20·55 „Пир глумливців“ оп. Джордана.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

Львівське радіо.

Середа, 5. червня 1935.

6·30 Ранішня авд., 7·50 Практ. вказівки, 8·00 Авд. для новобранців, 8·05 Авд. для шкіл, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорол. вістки, 12·05 Концерт секстету, 12·50 Хвилинка для жінок, 12·55 Полудн. денник, 13·05 Шуман-Шуберт із гр. пл., 13·55 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Під італ. небом — із гр. пл., 16·00 Гостина в Йорданівському городі, 16·30 Останнє клюбове засідання, 16·45 Скавтівський хор, 17·00 Здобутки суч. зоольогії, 17·15 Суч. музика для недовірків із гр. пл., 17·50 Історія мистецтва, 18·00 Дуети на 2 сопр. (Софія Темницька, Ірина Барда), 18·15 Театр Уяви: „Дзяди“ Ад. Міцкевича (фрагм.), 18·30 Техн. скринька, 18·40 Сільва рерум, 18·45 Форт. ресітал, 19·15 Прогулька до сх. Прусії, 19·25, 19·29 Спорт. вістки, 19·35 Віольонч. ресітал, 19·50 Акт. гутірка, 20·00 Симфонія — спів із гр. пл., 20·45 Веч. денник, 20·50 Як працюємо, 21·00 Шопенівський концерт, 21·30 Літ. хвилини, 21·40 Пісні польських композиторів (Йос. Волінський тенор), 22·00 Реклям. концерт, 22·15 Мала орх.

Четвер, 6. червня 1935.

6·30 Ранішня авд., 7·50 Практ. вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 8·05 Авд. для новобранців, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеор. вістки, 12·05 Нові поети, 12·30 Муз. поранок, 13·50 З ринку праці, 13·55 Експорт, 14·00 Найгарніша гр. пл., 15·35 Біржа 15·45 З давніх сут, 16·30 Гутірка у фр. мові, 16·45 Музика з гр. пл., 17·00 Життя на Вислі — плаваючі шпихлірі, 17·15 Театр Уяви „У мряці“ японська драма Інузи Янамота, 17·50 Спорт. порадник, 18·00 Твори Баха на форт., 18·15 За корабельною бороздою (з моряцької літератури), 18·30 Листи та програми, 18·40 Сільва рерум, мист. життя, 18·45 Оп. музика з гр. пл., 19·15 Перед великим літер. зїздом у Львові (літ. фейл. К. Курилюка), 19·25, 19·29 Спорт. вістки, 19·35 Пісні в вик. М. Мокрицької в супр. форт., 19·50 Акт. фейлетон, 20·00 Тріо а-моль оп. 50, 20·45 Веч. денник, 20·55 Крізь польську джунглю (Черв. Хрест), 21·00 Бетовенові твори (орх.), 22·00 Реклям. концерт, 22·15 Концерт малої орх., 23·30 Музика з гр. пл.

БІРЖА.

Гроші.

Долар у Львові у приватних оборотах 5·27—5·30 зол.

Нім. марка 1·72—1·78, фр. франки 34·90—35·00, шв. франки 171·50—171·85, фунти стерлінги 25·90—26·20, австр. шілінги 98·00—101, чеські корони 22·00—22·25, рум. леви 30·00—32·00, ліри 42·00—44·00.

Золото: Долари 9·18—9·22, Франки фр. 34·80—35·60, Дукати 83·00—84·00, Корони 37·00—37·50, Рублі 4·75—4·85, 1 гр. зол. 5·924.

Срібло: Корони австр. 0·34, Рублі 1·50, Фльорени 0·85, 1 гр ср. 0·07—0·08.

Заставні листи.

4 1/2 проц. дол. Т. К. З. 43·00—44·00, 5 проц. дол. Б. Г. 51·00—53·00, 4 проц. Зол. Б. Г. 43·00—44·50, 4 1/2 проц. Зол. Б. Г. 46·00—48·00, 4 1/2 проц. Ком. Б. Кр. 52·00—55·00, 4 проц. Б. Г. К. 61·00—64·00, 4 1/2 проц. Б. Г. К. 62·00—65·00, 4 проц. позичка м. Львова 46·00—47·50.

Преміівки.

Долярівки 52·00—53·50, Інвестиційна 104·00—107·50, Будівельна 42·00—44·00.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що цін на масло не ставить з приводу вичікуючої тенденції; в дні 4. червня ц. р. кооперативам платив за:

	льоко Львів.
1 л. молока	0·15 зол.
1 л. сметани	0·70 „
1 к. вець	2·50 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 24 сот.

Тенденція на масло вичікуюча, на молоко вдержана, на сметану і яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що зі 4. VI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята від 45 дкг.	за 1 кг.	1·40 зол.
Мол. однор. кури І. кл.	„	0·90 „
Старі кури „	„	0·80 „
Пантарки „	„	1·30 „

Птицю приймає в скількости визначеного приділу для кожного доставця.

Когутів, качок, гусей, індичок та індиків з огляду на кінець сезону не приймає.

ОПОВІСТКИ.

Вписи до трилітньої жіночої фахової гімназії С.С. Василіянок у Львові при вул. Длугоша 17 приймає управа від 1. червня ц. р. кожного дня передполуднем. Вступні іспити відбудуться 14. і 15. червня. При школі інститут під доглядом дбайливої управи. **Управа.** 1646 3—3

Б. Лепкий складає 25 зол. на „Просвіту“ замісць вінка на домовину незабутнього А. Чайковського. 1668

Замісць квітів на могилу бл. п. д-ра Андрія Чайковського зложили адвокати-українці в Коломиї квоту 25 (двадцять пять) золотих на місцевий Повітовий Кружок Т-ва Рідна Школа в Коломиї. 1666

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Ширіть наш часопис!

ОГОЛОШЕННЯ.

Дирекція Приватної Коедукаційної Гімназії ім. кн. Володимира Великого в Рогатині — розписує оцим

Конкурс

на стипендію ім. Івана Тиктора на студії в Рогатинській Гімназії на шк. рік 1935—36.

1. Стипендія в сумі 350 (тристапятьдесять) золотих річно, платна в 10 ратах по 35 (тридцятьпять) золотих кожного місяця, призначена на шкільну оплату в гімназії.

2. Стипендію може одержати кожна учениця й ученик Прив. Коед. Гімназії в Рогатині.

3. Першенство в одержанні стипендії мають:

а) учениці й учні, що їх батьки були Українськими Січовими Стрільцями або служили в Українській Армії;

б) уроженці Золочівщини.

4. Стипендія є цілорічна, одначе може її втратити стипендист(-ка), що занедбався(-лась) в поведенці та науці.

5. Стипендію признає з уповноваження Фундатора Дирекція Гімназії.

Прохання в справі признання стипендії ім. Ів. Тиктора вносити до Дирекції Гімназії до дня 30. червня 1935.

До прохання долучити:

1) Шкільне свідоцтво з останнього шк. року.
2) Свідоцтво незаможности.

Рогатин, 30. травня 1935.

Омелян Бачинський
директор гімн.

1665 1—2

S. 5|31|209. У конкурсовій справі Тов. Задаткової Каси у Щирці визначено розправу над обрахунком доплат — на день 2. 3. 4. 5. 6. 8. 9. і 10. липня 1935 завсіди година 9. у тут. Суді, бюро 105, вул. Судова. — **Окружний Суд W. II.** Львів, дня 4. V. 1935. 34/18

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.35
1 „ одношпальтовий в тексті і новинках	„ 0·60
„ на першій сторінці	„ 0·80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	„ 0·10
шукаючі праці	„ 0·07
слова товстим друком подвійно.	

Остання сторінка	1/1	зол. 480·—
„ „	1/2	„ 250·—
„ „	1/4	„ 130·—
„ „	1/8	„ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.